

מ"ת 40006/12/14 - מדינת ישראל נגד מאיר מזרחי

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

מ"ת 40006-12-14 מדינת ישראל נ' מזרחי(עציר)

בפני	כב' השופט ציון קאפח
מבקשים	מדינת ישראל - על-ידי ב"כ עו"ד ארז ריכטנברג
נגד	
משיבים	מאיר מזרחי (עציר) - על-ידי ב"כ עו"ד עמי אסנפי

החלטה

בקשה למעצר עד תום ההליכים.

נגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו שורת עבירות מין:

האישום הראשון: מעשה מגונה (ריבוי מקרים), עבירה לפי סעיף 348(א) בנסיבות סעיף 345(א)(3) (מעשים מגונים בא.א בגילאים 12-14); מעשה מגונה (ריבוי מקרים), עבירה לפי סעיף 348(ב) בנסיבות סעיף 345(ב)(1) בנסיבות סעיף 345(א)(1) (מעשים מגונים בא.א בגילאים 12-16 שלא בהסכמתה; אינוס, עבירה לפי סעיף 345(ב)(1) בנסיבות סעיף 345(א)(1) (ריבוי מקרים) (החדרת אצבעות בא.א בגילאים 14-16, שלא בהסכמתה), אינוס עבירה לפי סעיף 345(א)(1) (ריבוי מקרים) (החדרת אצבעות בא.א מעל גיל 16, שלא בהסכמה); בעילה אסורה בהסכמה, עבירה לפי סעיף 346(א)(1) רישא (ריבוי מקרים) (החדרת אצבעות בא.א בגילאים 14-16); מעשה מגונה, עבירה לפי סעיף 348(ד)(1) (ריבוי מקרים) (מעשים מגונים בא.א בגילאים 14-18, בהסכמה, תחת ניצול יחסי תלות), בעילה אסורה בהסכמה, עבירה לפי סעיף 346(א)(1) סיפא לחוק (ריבוי מקרים) (החדרת אצבעות בא.א בגילאים 16-18 בהסכמה, תחת ניצול יחסי תלות); מעשה מגונה, עבירה לפי סעיף 348(ג) (ריבוי מקרים) (מעשים מגונים בא.א בהיותה בגירה שלא בהסכמתה) וניסיון למעשה מגונה, עבירה לפי סעיפים 25 ו-348(ג)(1) (ריבוי מקרים) (ניסיון למעשים מגונים בא.א כבגירה, תוך שימוש בכוח), הכל לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "החוק").

א.א הינה ילידת 1992 והמשיב הינו יליד 1943! נטען באישום הראשון כי בשנים 2004-2006 נהגה א.א לבקר בצרכנייה שבבעלות המשיב בתדירות של מספר פעמים השבוע. במהלך תקופה זו נהג המשיב לבצע בה מעשים מגונים בכך שחביק אותה, נישק אותה ונגע בישבנה ובחזה. לעיתים, א.א התנגדה. אז המשיב היה מושך אותה אליו בכוח ונוגע בה, כמפורט לעיל, על אף אי הסכמתה. במהלך תקופה זו נהג המשיב ליתן לה סכומי כסף זניחים ומוצרים מהצרכנייה, על מנת שתאפשר לו לבצע בה המעשים האמורים. באותה תקופה הייתה א.א בגילאים 12-14.

בתקופה שמשנת 2006 ועד 2012, נהג המשיב ליתן לה מוצרים מהצרכנייה, סכומי כסף במזומן, מימן עבודה עלות

טלפון נייד, שיעורי נהיגה, טיפולי שיניים ועוד, כל זאת על מנת שתאפשר לו לבצע בה המעשים האמורים ובאופן שיצר תלות של א.א במשיב.

בעת שהגיעה לצרכנייה, נהג המשיב להפשיט אותה, לגעת בחזה, להחדיר את אצבעותיו בתוך איבר מינה ולחשוף בפניה את איבר מינו. לעיתים, משהביעה התנגדות, היה המשיב משכנע אותה לחדול מהתנגדותה, תוך שהוא קורא לה "זונה" ומראה לה שטרי כסף אותה הכניס לחולצתה ולתחתוניה.

גם לאחר שא.א עברה להתגורר בצפון הארץ ועד סמוך לחודש ספטמבר 2014, לא הרפה ממנה המשיב. הוא נהג להתקשר אליה ובשעה שהגיעה לבקר את בני משפחתה בת"א, היה המשיב לבצע בה מעשים מגונים, עת באה לצרכנייה.

האישום השני מייחס למשיב עבירה של מעשה מגונה לפי סעיף 348(א) לחוק (שני מקרים). נטען כלפי המשיב כי בסוף שנת 2013 ובחודש נובמבר 2014, עת ביקרה ב.ב (ילידת 2003 ואחותה של א.א) בצרכנייה, ביצע בה המשיב מעשים מגונים בכך שנגע בגופה ובחזה. המשיב נהג ליתן לה מוצרים בחינם או בהנחה, על מנת שתאפשר לו לבצע את המעשים המגונים.

האישום השלישי מייחס למשיב עבירה של מעשה מגונה (ריבוי מקרים), עבירה לפי סעיף 348(ג) לחוק.

ג.ג, ילידת 1992, נהגה לבקר בצרכנייה בשנים 2009-2010. המשיב נהג לבהות בחזה וביצע בה מעשים מגונים בכך שהיה מלטף את ידיה וכתפיה ובכך שנהג לעסות את כתפיה.

בד בבד הוגשה בקשה למעצר המשיב עד תום ההליכים המשפטיים.

כבר בשלב ראשוני הוריתי על קבלת תסקיר מעצר בשים לב לגילו של המשיב, היעדר עבר פלילי ומצבו הרפואי המורכב.

בישיבה מיום 15.1.15, הפנה ב"כ המשיב לעוצמת הראיות. לטענתו, לא נמצא אימות לתלונות א.א, כפי שמסרה בהודעותיה במשטרה. קבעתי כי קיימת תשתית ראייתית לכאורית, ולו מדברי המשיב עצמו בחקירתו במשטרה, שם הודה כי החדיר אצבע לגופה של המתלוננת.

אין מחלוקת לעילת המעצר.

תסקירי המעצר:

התסקיר הראשון, מיום 13.1.15, התייחס לנסיבותיו האישיות של המשיב. זה, הרחיק עצמו ממרבית האישומים. אשר למתלוננת א.א הודה באירוע חד פעמי. לדבריו, הייתה אז בת 18 והיא אשר יזמה עימו המגע המיני. לדברי קצינת המבחן, המשיב חש שהוא עצור על לא עוול בכפו. עם זאת, בלטה עיוותי חשיבה כאשר הוא משליך את הבעייתיות על

גורמים חיצוניים. קצינת המבחן התרשמה ממצבו הבריאותי והנפשי הירודים של המשיב. ניכר, כי ככל הנראה, חלה בשנים האחרונות הסלמה במצבו נוכח גילו המתקדם. מכאן גם ההשפעה האפשרית על דימויו הגברי. קצינת המבחן הוסיפה כי אפשר שבמהלך השנים, פיתח המשיב התנהגות מינית סוטה ולכן אין היא יכולה לשלול קיום רמת סיכון במצבו להישנות בעייתיות בהתנהגותו המינית.

לפי שלא עלה בידה להיפגש עם המפקחים המוצעים, נתבקשה דחייה.

התסקיר השני, מיום 18.1.15, המליץ על שחרור המשיב לחלופה, הגם שקצינת המבחן הייתה ספקנית לגבי התאמת החלופה המוצעת, נוכח קרבתה למקום מגוריהן של המתלוננות. קצינת המבחן המליצה אפוא על שחרור המשיב לבית מגוריו בפיקוח אשתו ובנו.

בהחלטה מיום 22.1.15, העליתי שורת קשיים ובהם: התבטאויות המשיב בחקירותיו בדבר נטייתו אחר צעירות, הקרבה הגיאוגרפית למקום מגוריו המתלוננות, העמדה המטשטשת של אשתו ומעצר הבית בנתוניו יהיה פרוץ לפי ששני מפקחים בלבד יפקדו על הפיקוח, ואלה עסוקים עד מאוד בניהול העסק המשפחתי.

המלצתי אפוא כי תיבחן חלופה רחוקה גיאוגרפית.

התסקיר האחרון, מיום 4.2.15, בחן את עמדת המתלוננות. א.א מתגוררת כיום בצפון הארץ. בשיחה טלפונית מסרה כי היא ממעטת להגיע לאזור המרכז ולבני משפחתה. לשיטתה, אין לה התנגדות לשחרר את המשיב לחלופת מעצר, ובלבד שלא ינוע באופן חופשי. עם זאת, הביעה חשש לתגובתה של אחותה, ב.ב, ולגרסיה אפשרית במצבה.

אשר לג.ג, היא הביעה הסכמה לשחרור המשיב.

ב.ב הינה קטינה, ולא עלה בידי קצינת המבחן להתרשם מעמדתה באופן ישיר. פקידת הסעד המטפלת בקטינה שוחחה עם קצינת המבחן. לדבריה, שרויה ב.ב במצוקה נפשית, רגשית ותפקודית, בפרט בהיעדר תמיכה בה מצד הוריה, לפי שאלה סרבו בכל תוקף להתלונן נגד המשיב במשטרה. נוכח עמדת ההורים, הוציא בית משפט לנוער צו המורה על חקירת ב.ב, אך היא לא שיתפה פעולה. אפשר שבנסיבות המיוחדות, תוכרז ב.ב כקטינה נזקקת ותוצא למסגרת חוץ ביתית.

לגופו של עניין הביעה פקידת הסעד חשש כי שחרור המשיב למעצר בית בביתו, בשכונת מגוריה של ב.ב, **יביא לפגיעה משנית נוספת ולהחמרה במצבה הנפשי והרגשי**, הירודים גם כן.

התסקיר מסתיים בקביעה כי הגם שמעצר הבית בביתו, בפיקוח אשתו ובנו, יביאו להפגת המסוכנות, הרי שנוכח הדאגה והחשש מפני פגיעה נוספת בקטינה, רגשית ונפשית, מוטב לאתר חלופת מעצר מרוחקת.

להשלמת התמונה העובדתית יש להביא התייחסות גורמי הרפואה בשב"ס למצבו הבריאותי של המשיב.

על פי חוות דעת מיום 2.2.15, המשיב סובל משלל מחלות: סכרת, יתר לחץ דם, אנמיה ואירוע מוחי בשנת 2000.

בקבלתו לבית המעצר, לאחר קבלת תוצאת בדיקת דם, הודגמה הפרעה בתפקודי כבד. בדיקת US דחופה העלתה כי קיימים ממצאים בכבד. על כן, ולצורך השלמת הבירור, הופנה המשיב לבדיקת CT. התוצאות טרם נתקבלו.

התביעה בטיעוניה הפנתה לעיוותי החשיבה של המשיב המטיל את האחריות על קורבנותיו. לשיטתו, הוא פותה על ידי א.א אשר הגיעה בלבוש חושפני "תמיד האישה מתחילה, לא הגבר" "היא שטן, לא ילדה". לעניין האחות הקטנה, ב.ב, אף היא הגיעה בחולצה פתוחה.

הוא תולה את גישתו בכך ש"ילדות בנות 14-15, יש להן יצרים".

אות ועדות לעיוותי החשיבה של המשיב מצוי בתשובתו לשאלה האם ביצע עבירות מין באימון של המתלוננות. על כך השיב: "מה לי ולה? היא מבוגרת".

הנה כי כן, הסיכון הנשקף מהמשיב אינו נקודתי כלפי המתלוננות בלבד, אלא כלפי כלל ציבור הקטינות.

בפי ב"כ המשיב, בנסיבות שאינן תלויות בו, לא הייתה חלופה גיאוגרפית מרוחקת להציע. ב"כ המשיב חזר ונדרש לנסיבותיו האישיות של לקוחו, הדגיש את עמדת המתלוננות הבגירות והפנה לאיכות הפיקוח המוצע.

המשיב מסוכן לציבור הקטינות בגישתו ובאורח חשיבתו. מנגד, בגילו ובמצב בריאותו, ניתן לשקול חלופת מעצר, ובלבד שתהיה מרוחקת גיאוגרפית ומרוחקת מילדות ומקטינות.

שחרור המשיב לחלופה הסמוכה גיאוגרפית למקום מגוריה של ב.ב, עלולה לפגוע בה בשנית ולגרום לנסיגה במצבה. יש להביא שיקול זה במכלול השיקולים לפי שהמושג שלום הציבור וביטחונו טומן בחובו לא רק חשש לפגיעה פיזית אפשרית מצד המשיב, אלא הוא משתרע גם על פגיעה נפשית העשויה להיגרם לקורבן העבירה, כתוצאה משחרור הנאשם. חשש זה קיים בעיקר לגבי קורבן עבירה מינית. ראה דברי כבוד השופטת חיות בבש"פ 2201/11 פלוני נ' מדינת ישראל (27.3.11).

בנסיבות הללו, ובהיעדר חלופה, אני עוצר את המשיב עד תום ההליכים המשפטיים נגדו.

שימת לב גורמי הרפואה בשב"ס למצבו הבריאותי של המשיב.

ניתנה היום, כ"ג שבט תשע"ה, 12 פברואר 2015, במעמד הצדדים.

עמוד 4

